

Mindennapi olvasmány a Délmagyarország

Értékteremtő szemlélet

A Délmagyarország 100. születésnapját ünnepljük. A Dél-Alföld újságjának első nyilatkozója, Mikszáth Kálmán az induláskor, biztatóként mondta: „az önök programjának egyik lényeges része a magyar sajtó decentralizációjának megkezdése és vidéken egy kultur-igényeket is kielégítő lapot adni. Igen örülök ennek a törekvésnek”. Most a Délmagyarország centenáriumi téségünk jeles személyiségeit kértük arra, fogalmazzák meg: miért fontos számukra a helyi nyilvánosság, miért fizetik elő, olvassák a regionális nyomtatott napilapot.

Jegyzetelve

Aranyi Sándor, az SZTE JGYPK Rajz-Művészettörténet Tanszékének vezetője: – Szerepléssel kezdtem a Délmagyarországgal közös pályafutásomat. A képzőművészeti főiskola elvégzése után 1975-ben indítottuk el barátainkkal a csongrádi művésztelepet, arról adtunk hírt, valamint többször írtunk a szervezett programjainkról és az önálló kiállításaimról is. Járattuk a lapot, kivéve, ha nyáron elutazunk, mert akkor szüneteltetjük. Újsággal kezdjük a napot, ha nem jut rá idő, akkor azzal végződik. A tanszékre is

hozzák, itt is olvassuk. Mindig fénymásolatot készítek a kollektív lapozom. A kulturális témákat keresem, amiből a mostanában többet találok. A fontosabbakat kijegyzetelem,

Programokat is kínál

Gyüdi Sándor, a Szegedi Nemzeti Színház igazgatója és a Szegedi Szimfonikusok vezetője: – Az átalakuló médiavilágban szemléletmódot a helyi lapok értékelődnek fel. A globális híreket egyre inkább az internetről szedik össze az olvasók, míg a lakóhelyük eseményeiről a helyi lap tájékoztatja az embereket. Egy szegedi lapnak nagyon nagy jelentősége van a város életében. Nemcsak az itt lakók, hanem azok számára is, akik programokat akarnak eljuttatni az emberekhez: a Délmagyarország ebből a szempontból teszi a dolgát. Rendszeres ember lévén előlről kezdem olvasni az újságot. Hogy gonoszokdjak egy kicsit: ha lenne napi állandó kultúra rovat, azzal indítanám. A színházról szóló cikkeket mindig elolvasom, de ott jelen vagyok, tudom, mi történik. Rengeteg kulturális programra azonban nem jutok el próbáim, előadásaim és hivatali elfoglaltságaim miatt. Számomra az a legfontosabb, hogy azokról az eseményekről is megtudjak valamit az újságból, amelyeket szívesen megnéztem volna, de nem volt rá időm.

Szeged életéhez tartozik

Király Levente színművész, a Nemzet Színésze, a Szegedi Nemzeti Színház tagja: – Isten éltesse a százéves Délmagyarországot, ennek a száz évnek a felénél én is jelen voltam. Szeged csodálatos város, sok minden csodálatos, ami itt volt és van ma is. Ide tartoznak az intézményei is, mint a színház, az egyetem és az újságja. A Délmagyarország Szeged életéhez tartozik, és Szeged nagyon komplett, összetett város: az itt lakók között, akiknek szól a lap, mindenféle ember megtalálható, a régi világ földműveléssel foglalkozó gazdálkodóitól a tudomány embereiig. Szegednek tartom magam, és a több mint ötven év, amit itt töltöttem, mutatja: az intézmények életében, ahogy a Délmagyarországban is, voltak hullámhegyek és hullámvölgyek, és volt kimagasló teljesítmény is. Az újságot, úgy is mint régi előfizető, minden nap olvasom, de nem mondom, hogy mindig minden cikket végigbongeszek. Elsősorban az érdekel, mi történik a városban, és a Délmagyarország naprakészen foglalkozik a város életével, történéseivel, jó dolgaival. Néha a rosszakal is, de az is érdekes, mert azok is mi vagyunk.

Küldetés az ismeretterjesztés

Szabó Gábor, a Szegedi Tudományegyetem rektora: – Természetesen olvasom a Délmagyarországot. Ez azért is természetes, mivel a Szegedi Tudományegyetem rendszeres előfizetője a lapnak. Havonta egy alkalommal Universitas mellékletet jelentetünk meg ott, közös szerkesztésben. A lap számos olyan információval szolgál reggelente számomra, amely elegendő ahhoz, hogy megfelelő tájékozottsággal rendelkezze Szeged város és a régió eseményeiről. Fontos küldetése a lapnak az ismeretterjesztés, az egyetemmel kapcsolatos hírek, in-

formációk közérthető formában történő megjelenítése, és ezen követelménynek az újság rendje, jó minőségben megfelel. Ha nem tűnik ünneprontásnak, akkor elmondom, hogy az én izlésemhez nem igazán közel állóan sok a bulváros anyag, de persze be kell látnom, hogy a kiadó elsőrendű feladata a példányszám szinten tartása, növelése. A publicisztikák, vezércikkek ugyanakkor igen gyakran nagyon jó színvonalúak, amit számos alkalommal magam is elismeréssel illetem a szerzőkkel folytatott személyes telefonbeszélgetéseink alkalmá-

val. Azt gondolom tehát, hogy a Délmagyar széles olvasóközönséget szolgál ki, hírei frissek, információtartalmuk megfelel a regionális hírközlés követelményeinek. A 100 éves születésnapra pedig gratulálok. Az ennek kapcsán közölt sorozathoz pedig úgyszintén. Különleges gyűjteményként archiváltam házi könyvtáram számára, miután rengeteget tudtam meg Szegedről, annak híres embereiről, történetéről. Különösen érdekes volt az elmúlt 35 esztendő eseményeit újra olvasni, hisz azoknak már jómagam is tanúja, esetenként formálójá voltam.

Hátulról olvasni Rólunk és nekünk szól

Várkonyi Andrea, a TV2 híradós műsorvezetője: – Mivel 27 éves koromig Szegeden élttem, mondhatjuk, hogy régi viszonyban vagyok a Délmagyarországgal. Csalá-

dunknak járt is a lap, és bizony sokszor versenyt futottunk a postaládáig, hogy ki olvassa előbb. Érdekes, hogy ennek az újságnak megvan az a fura sajátossága, hogy az emberek többsége hátulról kezdi olvasni. Én is mindig így tettem: ott találtam meg az időjárást, a rendőrségi híreket és a színes kishíreket is. Ma már, hogy a fővárosban élek, nincs jelen az életben a Délmagyar, de amikor hazalátogatok, még ma is a kezembe veszem, és elolvasom a helyi híreket.

Lázár János: – Röviden: mert rólunk és nekünk szól. A helyi, regionális sajtó közösséget szolgál és közösséget teremt. Pontos, naprakész tájékoztatást kell adnia mindarról, ami a hódmezővásárhelyiek vagy a térségben élő polgárok életét érinti, legyen az akár a legcsekélyebb helyi változás vagy az egész ország jövőjét meghatározó új irány. Fontos kötelessége beszámolni a sikereinkről, a küzdelmeinkről, az egyediségünkről és a hagyományainkról. Mindemellett természetesen az újdonságot is várjuk, és nem szeretjük, ha bármiből mindezek közül csak keveset olvashatunk az aznapi lapban. Nem könnyű teljesíteni a feladatot nap mint nap, de a Délmagyarországnak ez valahogyan egy évszázados kötelesség.

követelményeinek megfelelő értékteremtő szemlélet sikerének. A hiteles, korrekt, minőségi tájékoztatás mára különösen felértékelődött. A lap kiemelt szerepet tölt be a régió közösségének életében azáltal, hogy napról napra megbízhatóan, tényszerűen beszámol a nagyvilág hírei mellett mindarról, ami a szegedi, dél-magyarországi emberek számára fontos. Abban a reményben fejezem ki jókívánásaimat a lapnak és az azt készítő csapatnak, hogy 100 év múlva a Pick Szeged és a Sole-Mizo a városi közösség

megbecsült tagjaként ismét köszönheti a Délmagyart és olvasóit!

A lap jelenti a szórakozást

Katona Márta gyermekgyógyász, egyetemi tanár, a Szegedi Gyermekszívgyógyulási Alapítvány kuratóriumának elnöke: – Rendszeresen olvasom a Délmagyarországot, 30 éve előfizetők vagyunk. Számomra mindig ez a lap jelenti az esti szórakozást. Szeretem, hogy változatos: a politikától kezdve a városi életen át az egyetemi eseményekig mindent megtalálok benne. Szívesen olvasom a magazinszerű oldalakat is, mert érdekelnek az ismert emberek, és nagyon örülök, hogy a kultúra is rendszeresen helyét kap benne. Úgy gondolom, nagyon fontos, hogy legyen egy megyének helyi újságja, mert kell, hogy tudjuk, mi történik saját lakóhelyünkön – legyen az jó vagy akár rossz.

Előnyére változik

Vajda Attila olimpiai bajnok kenus: – Szőregi vagyok, ezért gyermekkorom óta tudom, mi jelent a Délmagyarországot mint napilap, mit találhatok benne, az iskolai szünetekben pedig azt is tudtam, mikor dobja be a postás a postaládánkba. Az évek során sokat változott az újság, én azt gondolom, előnyére. Ha pedig a saját pályafutásomat nézem, akkor a korrekt tájékoztatás jut eszembe: az ifistaként elért eredményeim éppúgy megtalálhatók voltak, mint azok az eredmények, amelyek a felnőtt pályafutásomat kísérik.

Miért szeretem a lapot? Mert sok mindennel próbál foglalkozni. Teret enged az ol-

vasói véleményeknek, beszámol a nagyobb eseményektől a kisebbekig sok mindentől, igyekszik naprakész és informatív lenni, televízió-műsorral igyekszik segíteni, különböző mellékletei vannak, amelyek közül nem mindig egyik érdekel, de azért sokszor találok benne kedvemre valóra.

Miért kell a helyi újság? Már a kérdésben benne van a válasz: azért, mert helyi. Mint ilyen újságnak, a Délmagyarországnak is az a feladata, hogy a közvetlen környezetünkben történő dolgokat leírja, beszámoljon azokról, és ennek a 100 éves születésnapját ünneplő Délmagyarországnak szerintem megfelel.

Hír a Délmagyarban

Novák István Ybl-díjas, Prima Primissima díjas építész, a Szabad Művészetek Doktora, Szeged díszpolgára: – Lassan 50 éve előfizetője vagyok a Délmagyarországnak, Szeged e fél évszázadát az újságból is követhetem, a város életét, eredményeit a lap segítségével is figyelhettem, értékelhettem. Kitűnő újságírók közvetítették mindennapjainkat. Szakmai életem kísérője is volt a DM, mert mindig felkarolta az építészeti ügyét. Szerencsésnek mondhatom magam, mert tervezési munkám eredményeképpen nemcsak a lap alakította az én életemet, én is hír lehettem a Délmagyarban, több alkalommal is. Az egész szerkesztőségnek újabb sikeres 100 évet kívánok! Szeretném, hogy a valóságáról szóló sorok továbbra se merüljenek a feledés homályába.

Követni Szeged értékeit

Botka László szegedi polgármester: – Szeged számára a 100 éves Délmagyarország több, mint egy napilap. Hozzá tartozik a város történelméhez, kultúrájához, szellemiségéhez, mindennapjaihoz. Olyan fórum, amely segítségével követni tudjuk, miként őrzi Szeged értékeit. A reggeli kávé mellett mindig elolvasom a Délmagyarországot. Örülök annak, hogy a vidéki lapok közül példamutató módon meg tudta tartani arculatát, nem a bulvár és az országos hírek dominálnak benne, hanem a helyi történések, információk. Politikusként mélyen elégedetlen vagyok a lappal, mert többször olvasok benne olyan cikket, ami nem rólam szól. Félretéve a viccet: polgármesterként őszintén bízom benne, hogy a következő évszázadban is Szeged meghatározó értéke tud maradni a Délmagyarországnak.